

[Forsvarsministeren.]

Det er rigtigt, at dette er sket i en række tilfælde, og det kan ikke udelukkes, at det i nogle tilfælde er sket ved fejl, som naturligvis vil blive søgt undgået i fremtiden. Men forskellige forhold medfører, at sådanne omplaceringer ikke helt kan undgås. Under den første uddannelse er underafdelingernes styrke reduceret, hvorfor de mindst nødvendige pladser ikke besættes. Ved genindkaldelser, hvor enhederne opstilles på krigsstyrke, er det derfor nødvendigt at supplere op. Adskillige værnepligtige skifter efter hjemsendelsen bopæl og overføres derved til et andet regiment. Ved kassationer, udvandring og anden afgang i værnepligtstyrken sker der ændringer i de enkelte underafdelingers sammensætning. Det er således ganske nødvendigt at foretage et vist antal omplaceringer ved opsætningen af underafdelingerne ved genindkaldelser. Man søger herved at sætte ældre soldater på mindre krævende poster og de unge på de mest kampprægede poster.

Bortset fra det, jeg nu har nævnt, har kritikken især været rettet mod forhold under de store øvelser, som sluttede genindkaldelserne. Der har været klaget over manglende orientering — øvelserne var præget af forvirring, hævder man — og over upræcis forplejning, lange marchture, manglende kapper og lignende forhold.

Ingen vil påstå, at disse øvelser helt igennem gik, som de skulle. Når man holder øvelser, er det jo bl. a. for at indvinde erfaringer og rette eventuelle fejl. Men man bør huske, at medens genindkaldelsens første del var viet den mere individuelle uddannelse og træning af mandskabet, er hensigten med manøvrerne også at træne de højere befalingsmænd i troppernes føring. Medens øvelserne står på, vil hver af parterne naturligvis søge at bringe så stor forstyrrelse som muligt ind i modpartens dispositioner; noget sådant vil jo også ske under krigsforhold. Så vil det uvægerligt gå sådan, at meget fra den meniges og fra den underordnede befalingsmands synspunkt vil tage sig ud som forvirring og meningsløshed, bl. a. dette, at nogle er i ilden i lange perioder, medens andre bare venter. Det er meget vanskeligt at give

den fornødne orientering til manden i geleddet, medens det hele udvikler sig. Det er ikke således, at man i hærledelsen savner forståelse for dette spørgsmål om orientering, og jeg har da også i et referat fra en hjemsendelsesfest for genindkaldte set, at en af de menige netop takkede for, at man fik orientering og i det hele blev betragtet som mennesker. Men der kan utvivlsomt ved adskillige enheder nås mere i den retning, og opmærksomheden vil være henvendt herpå.

Det er for mig helt givet, at træningen under den første indkaldelse må være hård; når folk først genindkaldes efter flere års forløb, er de ikke i samme form som ved afslutningen af første uddannelse. Jeg har derfor over for hærchefen gjort det synspunkt gældende, at man ved eventuelle fremtidige større øvelser med genindkaldte undgår større strabadser lige inden øvelserne og under øvelserne ikke udsætter soldaterne for større anstrengelser end svarende til deres træningsgrad.

Må jeg så til sidst gøre opmærksom på, at næsten hele den fremkomne kritik har drejet sig om en enkelt enhed. Jeg kan ikke udelukke, at der har været særlige svagheder her, men man tænker jo også sit ved, at en af de kritiserende udtalelser er underskrevet bl. a. af formanden for Danmarks kommunistiske Ungdom.

Det er mit indtryk, at befalingsmændene har lagt et stort og omhyggeligt arbejde i forberedelsen og gennemførelsen af uddannelsen og øvelserne for de genindkaldte. Det er muligt, at programmet har været for stramt, men det er nu også mit indtryk, at de genindkaldte stort set har deltaget med interesse i arbejdet. De disciplinære vanskeligheder har været meget små. Der har været færre straffe end ventet og færre end normalt. Generelt sagt er der derfor grund til at anerkende de genindkaldtes holdning, og jeg synes, der er så meget mere grund dertil, som vi ved, at disse tre uger for de fleste var et kedeligt afbræk og, ikke mindst økonomisk, en belastning.

Så sent som i formiddags har jeg haft en samtale med en officer fra et af de andre NATO-lande. Han har ret nøje fulgt genindkaldelserne og udtalte sig meget rosende om de genindkaldtes præstationer.